

מעשה באיש אחד, ושמו ר' ישראל מנעמירוב, אשר המלחמה בשביל פרנסה

ואדמו"ר זצ"ל מדרכיו העלמים לבלי לדחוק את עצמו על שום דבר (כמובא מזה הרבה בספרו הקדושים) ומחמת שאף על פי כן, לא רצה בשום אופן להסכים לו, ענה ואמר לו בזה הלשון: זאלסט זיך פיר נעמין יוא מיט ניין גלייך [תקח לעצמך את ה-כן ואת ה-לא בשוה] (היינו שיהיה באמת שוה אצלו בלבו אם לנסוע או לאו) **אחר כך תאמר חמשה קאפיטיל תהלים**, און אחר כך ווי סיוועט זיר אריין קומען אם דער מחשבה אזוי זאלסטו טוהן [ואחר כך איך שיכנס במחשבתך, כך תעשה].

וכן עשה האיש הנ"ל, ואחר כך בא לאדמו"ר זצ"ל, ואמר לו שנפל בדעתו הן, ואדמו"ר זצ"ל לא הוטרב זאת בעיניו כלל, כי ידע ברור כיום שהאמת לא היה בלבבו שווי החן ולא כאשר פקד עליו, כי באמת מחמת תבערת תאות ממון, חשק ורצה בכל נפשו לנסוע הנסיעה הנ"ל, ואמר לו אדמו"ר זצ"ל בזה הלשון: נא מיט א פלאטציקל קאן מען אמאל אהעכט חאפין [נו עם דג קטן לפעמים אפשר לתפוס הכט - דג גדול].

ובעת שאמר לו אדמו"ר זצ"ל זאת, לא הבין כלל האיש הנ"ל את דבריו אלו. ואחר-כך, נסע האיש הנ"ל לדרכו למקום הנ"ל

וסבב שם השם יתברך ששכר אותו עשיר אחד לעסקיו, והיה אצלו איזה זמן ונשא חן בעיניו, והיה ביניהם אהבה גדולה מאד.

והעשיר הזה היה איש בליעל ורע מעללים, וגם כבר בא בשנים ומימיו עוד לא נשא אשה כלל, אבל מרוב אהבתו להאיש הנ"ל, התחיל לדבר על לבו מיום אל יום, בדברים רכים וטובים, עד שהתחיל לפעול אצלו מעט מעט, והתחיל לעזוב את דרכו הרע ונשא אשה כשרה וצועה, והתחיל לילך בכל יום ערב ובוקר להתפלל, עד שבמשך הזמן נתהפך לאיש אחר ממש, ונעשה באמת איש כשר ככל בני ישראל הכשרים.

וכאשר ר' ישראל הנ"ל מנעמירוב הביט, וראה שפעלו כל כך דבריו בהעשיר הזה, מיד נזכר במאמר אדמו"ר זצ"ל, שאמר לו על ענין נסיעתו **שבדג קטן יכולים לחטוף דג גדול**, כי באמת כן היה גם שם המשפחה של העשיר הזה **העכט** (דג גדול) ...

אם אתה מאמין שיכולים לקלקל, תאמין שיכולים לתקן.

הפסבטה רבי נחמן מברסלב

נִחַם נַחֲמָן מֵאוֹמוֹן

כדי לזכות לכל הישועות, טוב להגיד ולשיר

אך בהשקלים הזהירים שיתנו כולם בשוה, כדי שמוה ילמדו ויבינו העשירים רמזים לעצמם, שלא יתגאו לעולם במתנת ידם, אפילו כשנותנים הרבה, כי ראוי להם לחבון שהשם יתברך יכול להקים המשכן על ידי העניים כמו על ידי העשירים, כי העושר והכבוד מלפניו, ויכול להוריש לזה ולהעשיר לזה.

ובוודאי מי שיש לו מעט דעת אמתי ראוי לו להבין שלא יתגאה, אפילו העשיר הנותן צדקה הרבה לתלמידיו-חכמים אמתיים, אדרבא ראוי לו להתבייש ולהתבטל מאד, מי הוא כי זכה לזה שנתן לו השם יתברך עשירות כזה שזוכה להחזיק התלמידים-חכמים, וגם עדיין נשאר לו הרבה חן ועושר בביתו, כי בודאי אינו נותן אפילו המחצה מעשרו, והעני והדל שהוא איש כשר כמותו ועל פי הרוב יותר ממנו אין בביתו לחם ושמלה וגם אינו זוכה להחזיק התלמידים-חכמים בממונו.

ואיך יתגאה בהעושר שנתן לו השם יתברך שנשאר אצלו הרבה וגם מחזיק התלמידים-חכמים שזוכה שיהיה לו קבן קיימת לעד.

וכל זה רמז להם השם יתברך בהשקלים שצוה שיתנו כולם בשוה, להורות כמו שהאזנים שמקימים המשכן נעשו על ידי נדבת השקלים שנתנו כולם בשוה, כמו כן היה יכול השם יתברך, לעשות כל המשכן על ידי כולם בשוה, אך הוא הפך לזכות את כ"א כפי ערכו כפי אשר לו נתכנו עלילות.

אבל אתם העשירים אל תתגאו כי ממנו הכל כמו שאמר דוד כי ממך הכל ומיידך נתנו לך. כי עיקר הצדקה להחזיק התלמידים-חכמים המולידים הלכות שוה בחינת הקמת המשכן שעוסקים הצדיקים בחינת משה בכל דור ודור, שהעיקר הוא אהבה וכלליות, שעל ידי זה מתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות וכיו וכי"ל.

לזכרון נצח מוריני ר' ישראל דב אדסר בן ר' אויפק שלמה זצ"ל

הקמת המשכן והאדנים.

זוה בחינת מלאכת המשכן שנצטוו אחר חטא העגל שהיה על ידי ריבוי הזהב שעל ידי זה הסיתו והדיתו אותם הערב-רב להפריד הפעולות משתנות חס ושלום מאחד הפשוט שזוה עיקר חטא עבודה זרה. והתיקון היה על ידי המשכן שהוא בחינת הבית-המקדש בחינת כסא כבוד מרום מראשון בחינת **מכון לשבתך** וכיו המובא לעיל.

מחצית השקל.

[לקוטי הלכות - פריקה וסעינה ד', ל"ו]

ועל כן נצטוו לתת מחצית השקל דייקא, להורות שכל אחד מישראל אין לו שלמות כי אם על ידי חבירו, כי עיקר התיקון שיוכלו כולם זה בזה באהבה ואחדות, וכל אחד הוא בחינת מחצית, עד שנכלל בחבירו ובחבירו בחבירו... עד שנכלל כולם בריבוי שינוי דעתם באחדות הפשוט, שזוה יקר מאד אצל השם יתברך כני"ל.

מה שכתוב: **כופר נפש איש עשוי ורש לא שמע גערה**, בחינת ולא **נבר שוע לפני דל**, כמו שפירש רש"י שם, שזוה נאמר לענין השקלים שנתנו כל אחד בשוה מחצית השקל העשיר והדל וכו'.

היינו כני"ל כי עיקר השקלים הוא לזכות לכליות ואחדות, על כן צריכין ליתן כולם בשוה, שלא היה חילוק ופירוד בין העשיר והדל, ולא יתגאה ולא יגורר העשיר בהדל, להורות שזוה עיקר התיקון של הצדקה שעיקרה להיות מתומכי אוריינות, שהעיקר לזכות לאהבה ואחדות, ולא יתגאה העשיר על העני.

כי העיקר להכלל באחדות הפשוט, שאי אפשר להכלל שם כי אם על ידי ענוה וביטול, בחינת אהבה ואחדות, שכל אחד יבטל עצמו לגבי חבירו, וזה רמז להם בהשקלים שצוה שיתנו כולם בשוה **העשיר לא ירבה והדל לא ימעט** בחינת ולא נכר שוה לפני דל הנ"ל בחינת **ורש לא שמע גערה**. להורות שכולם שווים אצלו יתבונן וכולם יש להם מתוך פעולות משתנות שנכללן יחד כני"ל.

ועל כן באמת בשאר נדבות המשכן נתנו כל אחד כפי ברכת ה' וכפי נדבת לבו, כמו שפירש רש"י שם שלש תרומות נאמרו כאן.

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח.

6 על-ידי הזכרת שמות הצדיקים הקדושים, על ידי זה מבררין המדמה, וזוכין לאמונה שלמה, לאמונת חידוש העולם, שעל ידי זה יהיה חידוש העולם לעתיד, שאז יתגה העולם על ידי נפלאות למעלה מדרך הטבע.

6 ועל כן, על ידי הזכרת שמותם, יכולין לשנות הטבע גם עכשיו. ועל כן צריכין לכתב לעצמן שמות הצדיקים לזכרון, כי על ידי כל זה, נתברר המדמה וזוכין לאמונה כפיל.

חיי מוהר"ן מקום לידתו וישיבתו וטעמו לידתו, זכ"ע

6 בשבת חנכה תקס"ט, שהיה סמוך לביאתו מלמברג, כי בקץ תקס"ח העבר בא מלמברג לביתו ואז באותו החנכה אמר התורה המתחלת **ימי חנכה הם ימי הודאה** [בלקוטי תנינא, סימן ב].

6 ואז צוה לזמר על השלחו (תהלים קי"ז): **שיי המעלות לידו ולולי ה' שהיה לנו**. וזמרו לפניו זה המזמור בליל שבת כמה פעמים אין מספר.

6 וגם פעם אחת, בהיותו יושב במעודיעיווקע, היה מזמר גם-כן המזמור **לולי ה' כמה פעמים**, ואחר-כך הפך פניו אל העולם ואמר: **עדין אין אתם נחשבים מאנשים שלי, כי יהיה עת שכל העולם כלו יעמזו עלי ויחלקו כלם עלי, ואז מי שיתחזק ויהיה נשאר אצלי זה יהיה נחשב מהאנשים שלי באמת**.

6 רבים קמו עליו ועלינו, ולולי ה' שהיה לנו וכו'.

מכתב מספר א"ב הנחל ב' - מכתב קנ"ב

6... להבעיר ולהדליק לבבות ישראל למלכה עלילה דעלאה אורו של משיח הנחל נובע שהוא לבדו הוא לבדו דייקא כל עיקר שורש החיות והקיום והתיקון שלנו ושל כל העולמות עליונים ותחתונים לעד ולעולמי עולמים. יהי רצון כי יתן ה' שנוכה מהרה לתשובה באמת ה' ירחם עליו ויורינו הדרך האמת לאמיתו מהרה אמן ואמן. לבי אומר לי ואני בטוח כי בפנימיות לבו מרגיש אדם הכאב של הצרה הזאת מן המיצר ומעמקי עמקים, ובואו על ראש השנה הזה אל הקיבוץ הקדוש באומן. ה' ירחם עלינו ועל עמו ישראל שתתחפך הירדה לתכלית העליה, ונוכה

לחדפיס עוד ספרים הרבה לעורר לבבות ישראל אל המנהיג האמת **נחל נובע**. זקוף קומתך ואמץ כחך להתגבר עליו כגבור מלחמה, ועוררה אהבתך הישנה למען טובתך וישועתך הנצחית, ולמען אהבת ישראל הנמצא בלבך. תעמוד לישועתם וגאולתם מהחושך האיום והנורא אשר בדרותינו אלה, יקח ברכה מאת ה' לכתבתו בספרן של צדיקים לחיים טובים וארוכים. והיה כי ירחיב לי ה' והינח לי ממצוקותי וכאבי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמוח בדברי הנחל נובע. אל יחר אפו בי שלא כתבתי עד הנה, כי ה' יודע האמת, כי מעיני תדמע דמעות על גודל צערך. לא זכיתי לכתוב דברי אמת עד עכשיו כי זה זמן רב שהתגברו עלי מחלותי וכאבי בכל הגוף במעיי וידי ורגלי וכו', לא עליד, וכחי הולך וחלוש מיום אל יום. והיה כי ירחיב לי ה' בחסדו הגדול והניח לי ממצוקותי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמוח בהאוצרות שגילה לנו הנחל נובע. באתי כמה פעמים להיכילו החדש לקבל פניו הנעים ולא נתנו לי בשום אופן.

עצות עצות המברוארות - פוריים ב'

6 פורים הוא הכנה לפסח. היינו שעל ידי מצוות ושמחת פורים כראוי, זוכים להתצל מחמץ בפסח, וזוכים לקיים כל מצוות הפסח כראוי.

תפילה לקוטי תפילות ב' ז"ל

6 ... ועורנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדושה גדולה, ולומר סליחות בכוונה גדולה, ולצעוק ולצעוק אלך מאד מאד ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לצעוק זעקה גדולה ומרה כראוי לי לזעוק לפי רבוי עונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולגאולני ממני בעצמי, ותעשה את אשר בחוקיך אלך ואת מצוותיך אשמור באמת ובלב שלם. אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורגי הדרך איך להתחיל מבחינת קדושת פורים, כאשר רמות לנו על ידי חכמך הקדושים, עורני בדרך נס וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חידוש נפלא ונורא, באופן שאזכה מעתה לשוב אלך בתשובה שלימה באמת; ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלימה ואמתיית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה

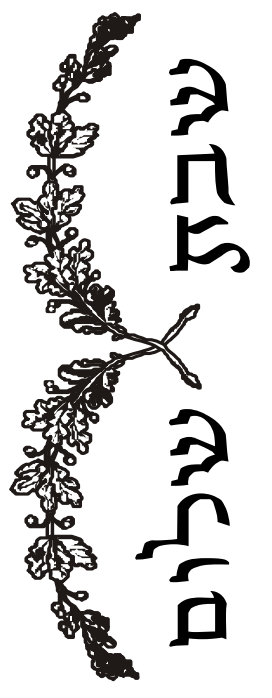
להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אלך באמת ...

6 ... ותרחם עלינו בכל דור ודור ובכל שנה ושנה, שנוכה לשמוח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונוכה לקיים מצוות קריאת המגילה בקדושה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה; ונוכה להתבונן גודל עצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה, ונוכה לקיים מצוות **משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים**, ומצוות **סעודת פורים** בשלמות גדול ובשמחה רבה ועצומה; ונוכה לקיים מצוות **השכרות של פורים** כאשר צוונו חכמינו זכרונם לברכה; ותעורנו ותשמרנו שלא יזיק לנו השתיה והשכרות של פורים כלל, לא בגוף ולא בנפש, ולא נזיק שום אדם ולא שום דבר על ידי השכרות, רק נוכה על ידי השכרות של פורים לבא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים, אשר אז מאיר הארה נפלאה ועצומה שהוא הארת מרדכי, אשר אין דוגמתה בכל ימות השנה ...

6 ... ואזכה להיות שמח בכל לב, ולשמח גם אחרים, לשמח כל ישראל עמך בשמחת פורים בחדוה רבה ועצומה מאד מאד, נגילה ונשמחה בישועתך בשמחה אמתיית, באופן שיהיה לך לחות ולרצון, ותקבל עשועים גדולים משתייתנו ושמחותינו בפורים הקדוש; ונוכה גם עתה בכל שנה ושנה להנס הגדול והישועה הנפלאה של פורים, להכניע ולגרש ולעקור ולבטל מאתנו קליפת המן עמלק וזוחמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם, ולטהר עצמנו מזוחמתו בקדושה ובטהרה גדולה, ולהמשיך עליו

קדושת מרדכי ואסתר.

ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמוח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת, ועל ידי זה נוכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקיים בנו מקרא שכתוב: **כי בו ישמח לבנו כי נשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי**.

שיבת ציון